

విరావత చరిత్రము

అమృతకవి త్రపురాణతన నని నిరచితము.

ఇది

పండితులచే బరిష్కరింపబడి

1984

చెన్నపురి:

కందన ముద్రాక్షరశాలలో ముద్రింపబడినది.

వీటికి

కుంతిమహాదేవి యింద్రుని కడులో నుండు నైరావతమును నోముట కద్దనని బాణశక్తిచే సపరివారముగా వాని భూలోకమునకుఁ దెచ్చి సూర్యుని నోచుకొనుటయే యిందుఁగల కథాభాగము. దీనినిఁ బురాణకాలమున నమృత కవిశ్రుతపురాంతకుఁడు గచించెను. అతని దేశకాలములు నిర్ధారించఁ దగిన సామగ్రి కావరాదు. పురాణకవుల కాలములో నతఁడుండియుండు నేమో యను సందేహము పొడముచున్నది అని యాంధ్ర కావ్యభాగము చియఁగోరు బాబగకుఁ బ్రథమోపాధ్యేయ మనుటకు సందియములేదు.

విరావత చరిత్రము

శ్రీరామశామ కమువర కారుణ్య సహజవేత్ర కాశ్యపుతా
భారతి శేషులబా రామచంద్ర ప్రసాదా!

- క. శ్రీవరగుణ జనమేజయ
భూవరుఁ డాభారతంబుఁ బొలుపుగ వినుచో
భావం బలరంగ మతీయను
దా వైశంపాయనునకుఁ దగ నిట్లనియెన్. 1
- ప. మున్మిద్రా నావిన్నపంబు సేయనీకథాప్రకారంబు సవిస్తరంబుగా
వినిపించవలయు నని జనమేజయుండు విరయసంభృత మానసుండై
వైశంపాయనున కిట్లనియె. 2
- చ. అనఘవర్జ్య నాదుచెవులారంగఁ గౌరవపాండవేయన
ర్తనములు సర్వముం బ్రకటితంబుగ మీకృప విడిటి వైశం
బునన భవంజముండు సురపుంగవుడంటి భరిత్రకిం జలం
బునఁ గొని వచ్చి కుంతివ్రతము దగఁ జేసినభంగి జెప్పవే. 3
- వ. అని యడిగిన జనమేజయునకు వైశంపాయనుం డిట్లనియె. 4
- క. విను బనమేజయ ఘనుఁ డ
ద్భుతుండు మహాద్భుతము గాఁగ సుగతి యిలకుం
ఘనభుజశక్తిం గొని వ
చ్చిన తెలియఁ గెంతయును దెలియఁ జెప్పెన నీవున్. 5

మ. ధృతరాష్ట్రుండు మహాగ్ధవావృతధరిత్రీమండలం బెల్లద
క్షతః బాలింసగ భీష్మకౌరవమునం గౌరవ్యకాంక్షేయులు
ధృతమాన్యుం డగుద్రోణునొద్ద వివిధాస్త్రప్రాధిన్యాప్రసాద
ణత శోభిల్లుచు హస్తినాపురి నఖండప్రాప్తితో నుండగన్. 6.

ఆ. కుయవిభుండు భీష్మకుంభజబాహ్నిక
సోమదత్తవిదురసుబలముఖ్యు
బంధుజనులు గొలువ గాంధారితోఁ గూడి
యున్న యవసరమున నొక్క నాడు. 7

కా. నీలాంభోధరవర్ణ దేహమును సుస్పృహప్రభాదండమున్
బాలార్కుత్రతిమానసింగళజటాభారంబు యజ్ఞోపవీ
తాలంకౌరతయున్ పృథ్విగాజినము నొప్పారంగ గౌరవాచార
శ్రీలాలిత్యుత బాదరాయణుండు వచ్చెన్ శిష్యవర్గంబునన్. 8

వ. ఇట్లు విజయంబు చేసిన కృష్ణుడై పాయనమునీల్రునకు నన్నగర్వ
రుండు సభ్యజరంబులు దాను ససంభ్రమంబుగా నెదుర్కొని గొన
స్రుతామంబులు చేసి యుచితాసనంబున నునిచి గుళలు బడి నుగర్వ
పాద్యాదివిధులం బూజించిన నతండు ప్రీతుడై యాచార్యు
కుళలం బడిగి యెల్లవారలఁ గూర్చుండ నియోగించి యిష్టకథావివేచన
బలం బ్రమోదంబున నున్న యవసరంబున గాంధారిరాజసంబున యన్న
హత్యునకుఁ బునరభివందనం బొనరించి కరగమలంబులు మొగిడ్చి
యిట్లనియె. 9

ఏషైరకంబులు నోచిన

భౌమికులకు మేలు కల్గుఁ బరమమర్హత్రా

కౌమితవస్తుప్రద మగు

నామహితేవ్రతము నాకు నానతి యీవే.

10

మనటయునమ్మహముని ప్రీతి దిక్షుండై

గాంధారి కిట్లును గారవమున

పాధ్వ నీనగు పుణ్యవరితంబు జనులెల్లఁ

గొనియాడి నెదిరి నులపవిత్ర

యతిభిషక్కారంబు నన్నదానము చేసి

ఓను తైచగొడుకులఁ గన్నదాన

వైగావము నోహ నగికనంపత్కిరం

బగు నీగుఁ బుత్రుల క్షున్న మనిన

నద్రుపంశావనము నోము నట్టి నెఱుంగు

మనజాలకు నెట్లు సిద్ధించు మానసియ

యేవిధంబున నదియొక నేయింపవలయుఁ

దగ నెదిరించునది సుత్రముగాఁగ

11

అని నుడిగిన నమ్మనీశ్వరుండు సంగుప్తహృదయుండై యిట్లనియె

ఆమగకరిం పేర నెవ్వరి కలగి గాగు

కనకకలఘోరిముల మంట నవలతప్త

మగుట యంగ్రుని కర్పితం బనిన నీమ

సుఖము దెచ్చిన మృత్తిక ప్రతిమఁ జేయు.

12

నివిధాలంకౌగంబుల

దిశజకరిం చూచు చేసి తెలియిం దగు భూ

దివిజాలకు నధకత్పత్తిగ

నవిగళదానంబు లూసఁగు మతిమోదమునకా.

14

ప. అని యానతిచ్చి వే. వ్యాసము స్వీకరించు విశేషము జనిన గాంధారి
 గాజవంశన సుయోధనానిసుతశతకంబు గావించుటయు వాని
 సతిమోక్షులునం జనుదెంచి తల్లిచరణపద్మంబుల నెఱింగి వినుచు
 వినిమితోర్జమాంగులై యున్నయవసంబున గాంధారి గాజవంశన
 వారల కట్టనియె. 15

క. ఆనఘుండు సత్యవతీనం
 దనుఁ డైరావతము నోమ నానతి యిచ్చెన్
 విను మీ రది కేఁగలన్
 ఘనముగ మృంతిను బ్రతిను గావించెదన్. 16

ఉ. రెండవమాట కియ్యకొని దృష్ట పరాక్రమ స్వంభమాంబులై
 యొండొరు మీఱఁగాఁగఁగి యుబ్బున దాటుచుఁ గ్రేళ్ళువాలు మఱ
 చండములై సుయోధనుఁడుఁ దమ్ములు మోచిరి మంటి మాడ్చ లా
 గుండలదంతిఁ జేయుటకు దా మొకపచ్చత మాత ప్రేల్పిడిన్. 17

వ. ఇట్లు కొనివచ్చి యామృత్తిక శిల్పిజనంబుల రప్పించి యాధిపతిగా
 వశ ప్రతిమాకారంబు సాంగోపాంగంబుగా రచియింప నిలు
 మింపవలయు ననిన కారును గళామండలశ్లోకంబు మోలసి విచిత్ర
 చిత్రితోదంతంబులను మండితోర్జండవంశంబులును గాకా
 సుధాకరప్రభావంతంబు లగు చతుర్దంశంబులుగా నై రావంతు సాం
 గోపాంగంబుగా రచియించి దానిపై పసిండినశ్లోకంబు పెట్టి సవరణ
 ఖచితం బగు కనకనూత్రావలంబులును నీళ్ళు ఘంటికొంపకం
 బుమర్చియు నానావిధ భూషణజాలంబుల నలంకృతంబై యలంకార
 శోభితంబై ప్రతిమాకారంబున గజతాండలంబు ననుకరించుచు గుర్ర
 జనంబులకు నానందకరంబై శోభిల్లినం జూచి సుయోధనుం చంపి

పుంసంకుంజని మైరావతాకాగ బాయత్తిం బయ్యె ప్రతంబు
సేయ నిజనంబు సేయ మనవుదా.

18

కవీశ్వరసింహున గాంధారి మంగళం

స్నానై మేలివస్త్రములు ధరి

వ్యగ్రమున సా మిళిత మౌచించిన

పునవిలేసనములు గనకరత్న

భూషణాలంబుల బుచ్చదామకములు

ధరియించి పసిడియందలము నెక్కి

పుష్పాంక నాజనంబులు వేర్వేరు ననుగ

నైరావతసుకడ కరుగుదెంచి

మనోహరమౌక్తికచ్చత్రామరము లిడగ

సమితకళ్యాణవిధవాద్యములు ప్రాంత

సంభవంబున భేరులు సంపదీప

కాగముల పుష్పాస్తులు నొలంగునెలు.

19

అర్చనలున నేతెంచి యాండువున

పుష్ప వ్యవం బ్రీతి నందలము దిగి

చేరి సంప్రదించును శేరి శంక

కోగనాంబులకు నాజ సాం సమర్పి.

20

మరగిరి కోయిలం దని

కరిపురిలో గలుగు పుణ్యకాంతలం బిలువక

బరికారకులం బంపెను

నరనర రప్పింప నుబలనందన ప్రీతి

21

క. బాలురు మీరలు పొందు ప్ప
పాటుండు నిమి కరొ పీత వంచలంబడి యా.
నీల నభాగ్యపుంకూటికి
బాలైతిమె యిదియు నొక్కబ్రతుకై పుయారా. 33

అ. అనుచు వెచ్చ సూక్ష్మ యధాకళోకంబున
బాష్పపూగవయనం బొడవబాచి
యిట్టు లనియొ గ్రీడి నెట్టిన ప్రాణిబంధ
మాణమానచిత్త మాన్యో చగును. 34

క. తనసుతుల మాగ్యరం గు
డను మంటను నిజము నెయ్యుటప జాలి గట్ట
చు నధిక గర్వమున సుబల
తనయ నిను బిలువకున్న నెగనేమి యగుకా. 35

వ. అది యెట్లంటేని నాప్రణాపాతీకయంబు వినుము.

కా. అంభోజప్రభవాచ్యుతేకులు మదీయస్ఫారదోర్ధ్వసం
తంభంబు చగజాచి మెచ్చరిపు దుర్వారంబడనై నేర్పునా
రంధాదిత్రిదళాంగ నాసురభిమందార ప్రభావంబుతో
జంభారాతిగజంబు దత్తు భవరైశ్వర్యం బవాగ్యంబుగా.

సీ. దశకంఠరుండు తొల్లి ప్రమత్తి కైకేరి
వ్రతము గావింపంగ ములిం బలంచి

శుభశీలఁ డైలాస మనలించి యెత్తిన

నతనిసత్వమునను హరుండు మెచ్చి
తనపురంబున గల్గుఘనవస్తుకొంటు లా

తని కిచ్చి యజ్ఞాదేవ దన్వసంబు
గావించె ననుట ప్రసిద్ధంబుగా నెందు

నన్విసంబున నేనను నమగఘనము
నమగ గలసంపదలతోడ నమగజము
నిలను నొనివచ్చి వేళ్ళ నే నిచ్చుచుండ
నీయదుగులార భేషన్న నేడుమొలలు
శస్త్రసవ్యాస మొని నేను జేయువాడ.

38

౬. ఆని పీరావేశంబున

ధను నప్పుడ యొక్కుచెట్టి తద్ జ్యోవానిం
బున దిక్కు లద్రవ సింహ

ధ్వని చేసి ధనంజయుం దుదగ్రస్థుత్తిక్.

39

మ. హరిశేగం దగ లేఖ వ్రాసి పటుదివ్యాస్త్రంబున గట్టి న
గ్గురువుం భక్తిదలంచి యగ్రజునకుం గుంతిమహాదేవికొ
నరుదక మ్రొక్కి యనజ్ఞతోడ నమరావాసంబుపై లూని న
త్వరితో తానహన నేనె నింద్రుని సభాస్తంభంబు లక్ష్యంబుగాక

మ. పగిలెం దిక్కులు భూతధాత్రి వడంకా బాతాళలోకంబు
ట్టుగ భూర్జిల్లె బయోధులెల్ల గలంకా దుల్లె మహా
లొకతమల్, నొగిలె బన్నగ రాజహస్తముల వెన్నుల్
దిక్కులుక మ్రొగ్గె బా, తగిలె గోత్ర ధరాధరంబులు
ధయం బందెక నుగజ్యేష్ఠుండ

41

వ. ఇట్లతిథయంకరాకాగంబున నద్విస్యశిశుభాంబు శశముఖు
 నాస్థానసభామండపాభ్యంతరస్తంభంబు దెట్టిపింబుగాఁ గొ
 ట్టిన నట్టిదట్టంపుమ్రోత బహుశనిగ్ధాతపాతంబునంబు నొందిన
 నందుఁ గొలువున్న సురకిన్నర గరుడగంధర్వ యక్షరాక్షస సిద్ధ
 విద్యాధరాదులు భయభ్రాంతికలితచిత్తులై నివ్వెఱగందియున్న
 సహస్రశేత్రుండును భయకింశితగాత్రుండై యుక్కుపక్కి యొక్కిం
 తతడవునకుం దెలిసి నలుదిక్కులు పరికించిచూచి తమ సమీపస్తంభ
 అగ్నంతైన శరంబును శరాగ్రంబున నున్నతస్పృతికయుఁ గనుంగొని
 యాశ్చర్య మగ్నమానసుండై యంబుఁ దెంచులుఁ దిందువడం
 జేసి యాశరంబునం దగుమాట లాడి యాశ్చర్య తమ మంత్రిచేతి
 కిప్పించిన నాతఁడిట్లని చదివె గంభీరస్వనంబున.

శా. స్వస్తి శ్రీమదమర్త్యలోకపతికిం జంభాసురారాతికిం
 ధ్వస్తారిప్రకరుండు క్రీడి శరవిద్యాశాలి పుజేరఁగాఁ
 బ్రస్తావం బిగులేఖ కుంతివ్రతముం బ్రఖ్యాతిఁ జొందింక మీ
 హస్తీశ్రేష్ఠము మాకు నీవలయు నచ్యుత్ప్రితి సంధిల్లఁగన్.

2

విరావలముతోడ నాపారిజాతమ్మఁ
 గామధేనువును జింతామణియును
 రంభాదు లగునప్పరః స్త్రీలు మణియును
 నమరావతీపట్టణమునఁ గలుగు
 దివ్యవస్తువులును జీవగణంబులు
 హస్తినాపురమున కనుపవలయు
 వైభవం బొప్పార వ్రతము నేయించిన
 మును నాఁడె పుత్రైంగు మగల భాని

నీకు సుకుండను నన్ను మన్నించువేడక
 నేయు మది నేయవేరియు వేయు నేల
 యెవ్వ రడ్డంబు వచ్చిన నీక్షణంబు
 యెల్లభంగులఁ గొని తెత్తు నింతనిజము.

44

ఆ. అనియు లేఖఁ జదువ విని సురాధీశుండు
 కటము లద్రువఁ గ్రోధకంపితాథ
 స్తోమఁ డగుచు భీష్మగోస్త్రుల నిట్లని
 పలికె నెల్లవారు బ్రహ్మనీ నిలువ.

45

క. చూచితినే నడుగర్పము
 గోచరమే యెత్తు కెత్తుగొని నె నే తనకు
 దోచినవి పనులు నేయఁగఁ
 నీచక్కటి నున్నవాడ నే నింద్రుండనే.

64

క. ఏ నెక్కడ తా నెక్కడ
 యే నెక్కడు నట్టిపట్టకేనఁగు నడుగఁ
 దా నెంతవాడు తె మ్మని
 మానవుఁ డఁటె పనిచె దురభిమానము పేర్కొ.

47

ఆ. బిరుదుమాటలాడి ప్రియములు పచరించి
 సుతుండ ననుట యెంత చులకఁదనము
 చక్క చుడ్డునెట్టి శరణార్థి యగు నని
 మూర యర్జునుండ యాగడించు.

48

ఉ. పుట్టరె నొల్లిభూపతులు భూరిపరాక్రము లెందఁజేరియుం
 నిట్టల మైనమానవు లనేకులు పుట్టరె యెందు వారిల్లా

నిట్లు అమానుషపుర బను లెవ్వరు నేనిరి యిండుఁజప్పుగాఁ
జిట్టలు నేఁడు పిఁ డిటులు నేయ నగద్విపరీతి మాగయఁ:

- మ. త్రిదశావాసులకుం బరాధవయః సంధిల్లంగ వేళియ్యఁచో
యిది గాజేని తలంచి చూడ మనుజుం డిబ్బంగులం దివ్యసం
సదలెల్లిం దనయున్నతావునకుఁ గవ్వం బుచ్చి పుత్రైన్మృనఁ.
మదిలెక్కింపక యిట్లయేసెఁ బటుతాణప్రాధి పుంకొరుండై.
- వ. అని పల్కి త్రోధరసాయతచిత్తుండై యాక్షణంబ పురుహూఁగండు.

జేమూతవ్రాతంబు రావించి మీర లరిగి గర్వాంధస్వాంతుండైన
కాంతేయమధ్యమునకు నివాసంబైన వారణపురం బనిచాఁగంబుగాఁ
బాట్టిముట్టి కల్పాంత సమయోద్యోకంబుగాఁ జేచ్చి యేకవింశతి
వాసరంబులు బహుళనిర్దూత పాతాళిలంబుగ నప్సరంబు వప్రా
ప్తీలక సాధభవనహక్మ్యగోపురద్వారతోరణ సహితంబుగాఁ బాడ
వడంచి ముంచి సమస్తజీవులం గాలింపిరం పడెండు నేయుతేజంగు
చూచుకొంపి మనటయుఁ పిల్చిభామధ్యంబున సత్వాసత్వవిధుం
డైన నారదుండు దరహానిత వదనారవింశం దగుచు నాఖండలన
కిట్లనియె.

- ఉ. ఏమి సుకేంద్ర యర్జునుని నెవ్వరిగాఁగఁ దలంచి యంబుఁ
స్తోమము సంపజూచెదవు స్రుక్కండు దాన నుద్రగుఁ డెచ్చితో,
ద్వామబలాఘ్యుఁ డెచ్చితవిధస్ఫురితతోజ్జ్వల దివ్యబాణవి
న్యామహనీయుఁ డెన్నడుఁ సహంకృతివైరిసు శత్రుతుండెలఁ.
- మ. నీసు సూకింబు నాటినట్టిశర మాఁకొల్పినివ్యాజ్యగా
ననభూ యుక్తుడఁ దాఁకిగా జెలఁచు నీయాలందఁ బోయెనా,

గనివీరంబులు చాలు నేమిటికి ధారా ప్రాతడులో చాలు నే
వినిపింపంగ నలండువేడినవి యీవే యింద్రు వేవేగమునా.

మ. సరనారాయణుల బాదిమూర్తులు జగన్మాన్యప్రభావోన్మీకుల
ధరణీభారము మాన్వముని మనుజత్వం బందినా రిస్వదా
నరుఁ డీయద్భుతం డిట్టులయ్యిరువురుకొ సంగ్రామరంగంబులో
బరిమార్చుంగల రింతెమీయ బలశత్రుత్వర్థి సృష్ట్యులనా.

న. ఆని వుజ్జీయు

క. శ్రూరమహాపాలకవగి
వీరులఁ బలువుర వధించి వేయన్మ్రీ లెం
పారఁగ నీ కెంతెయ్య నుప
కారము నేయఁగల రింద్రు కను మిటమొనకా.

నీ

ఉ. కావున నెన్నిచందములఁ ద్రైకొనుమాప్రకటోక్తి పాండుభా
ప్రవరపుత్తు)నార్తి దిగఁ గీలుట మేలగు నామఁ జూడఁగా
నావుడు నట్ల కొక యని నారదుపంపునఁ బార్థసేన నా
నేజవిభుండు లేఖ యిడి తీవ్రమె పంపెఁ బ్రచండ నామునికా.

స. పనిచిన భీమరుండదిగి పాండవమధ్యమఁగాంచి యింద్రుపం
పునఁ దనవచ్చినట్టివిధముఁ బ్రకటంబుగఁ జెప్పి లేఖ యి
చ్చిన నతఁ డాగ్రజానుజవిశిష్టజనంబులుఁ బాను నుండిర
మృనికరణంబుఁబిల్చి ప్రియమారఁగఁ బత్రికఁ జేతికిచ్చినకా.

అ. శ్రీమదభిరేఖఁ దుర్రామంగ బాధపుడుఁ
భీమకృత్రిక్యముఁ పానుజుభేదనా

ద్వామజలజాక్ష చటులామిత పరాక్రమాఁడు
 శ్రీమహితుఁ డింద్రుఁ డభిరామము నలిగ్వుఁ
 సోమసులవార్ధి హిమధాముఁ డగుపార్థునకు
 నేమయన బ్రతిక మహామహిమ మీఱకొ
 వ్యోమమున నుండి దగభూమికి బడంపడియ
 నీమది దలంచినవి నోమునకు నిత్తుకొ.

54

గ. అని చదువంగ లేఖ విని యశ్వునఁ డయ్యును గొంద్రు నుఁజూచో
 ననియె మఁహేంద్రుపంపు వినయంబునఁ గైకొనువాడ నేను న
 వ్యవశభవాచ్యుత ప్రమథవల్లభు లేంతయు నిన్నమెచ్చగా
 భునతరతీవ్రబాణునఁ గట్టుదు మన్నును మిచ్చుముట్టగన్.

వ. ఇట్లొనర్చిన దివ్యసోపానంబుల పెంట నైరావతపారిజాత చింతా
 మణి మరభి ప్రయతి దివ్యవస్తునిచయంబులును నన్నసో నతంబినీకని
 బంబులును ననిచి పుత్రైంచుటను మదీయవాంఛితంబు నేయన ట్లగుఁ
 గాని నాటికి మీఁద నెట్లగు తానెఱింగెడుఁగా కేమి నీవు పోయి
 రమ్మనినఁ బ్రచండుం డరిగి యాఖండలుం గాంచి తా బోయివచ్చిన
 తెఱంగును నయ్యధిష్ఠిరానుజుం డాడిన గరిష్ఠవాక్యంబులను
 నేటవడవిన్నవించి నతండు నారాయణగుండు నమానుషచక్రం
 డగుటంజేసి మానసియండగునని పురంబుండు పరమానందంబునగ
 బొంది యుంగీకరించి తీరునదిగిరింబ

60

క. అవిధ మంతయుఁ దెలియగ
 జేవనదీనున నకును భృతరాష్ట్ర)నకుం

భూవర ధర్మజుఁ డెఱుంగం

గా వినిపింపఁగఁ పదాజ్ఞ నైకొని యెలమిన్.

61

క నా నాశేషంబుల గల

భూనాగుల నెల్ల దంతిపురి కరుణేగం

గా నియమింపఁగఁ జారులఁ

గూనికమ్మెఁ బనిచె ధర్మపుత్రుం డెలమిన్,

62

వ అట్లు పనుచుటయు,

63

మ అమితస్థంపనవారణాశ్వధృతి నై న్యాసకమున్ గొల్పి భూ
గమణున్ వచ్చిరి హస్తినాపురికి విభ్రాజిల్ల చిత్రేనన్యభా
రయనం బెల్లెఱి న్నిజాహికటికూర్మత్రేణి యూటాడ న
య్యమపుత్రా)నిలగార్డు. న్ పెనుచ నిత్యానందముం బొందగన్. 64

క. కెందామర పుష్పంబులు

నెం గుండునొ కుంతి నోచ నేగతి వచ్చున్

బొందుగ నాపుష్పంబుల

కందువ మన్నెఱుగ భువిని గలవొ లేవొ.

65

వ. అనుచు నఃశ్రుష్టగుండు పెద్దయుం బ్రొద్దు విచారించి లంకానగరం
బునం గలవని విచారించి నిక్కంబుచి.

66

ఉ. శ్రీ మహానీయదైత్యుల శేఖరుడైన విభీషణుండ నం
గ్రామయశోవిలాసుఁ డరిరాడభయంకరమూర్తియైనను
త్రామనుకుండు శ్రీడి విదితంబుగ బంసినలేఖ మాకు గెం
దామరపుష్పముల్పలయు దానవనాయక పంపు పెంపునన్.

67

- గీ. అనుచు దా నొక్కశరమున నంటగట్టి
యేపు దీపింప గాండీవ మెక్కువైట్టి
బాణ మరివోసి లంకపై బాట నేసి
జలధి యంతయు గడుభీతిం గలగఁబడెన్. 68
- క. ఊర్జితము రాక్షసేంద్రులు
నిర్జీవిగు లనుచు భీమిని గుడుచు నంత
నగునా దెసినబాణము
గర్జిలు మఁ గొలుపుమేడకంబము గట్టెన్,
- వ. పుననంతరం బావిభీషణుఁడును మేడకంబమునాటిన భరంబుఁబాచి
యన్యైశ్వర్యహృదయుండై యాయున్న సుత్రికఁ డనకరణంబుచేతఁ
జదివించి సంతోషించుకొని కొలుపుగలయుం గనుంగొని. 70
- ఉ. అనుమజారిచూడ్చి నతివిప్రయమానిది యిట్టిసాహసం
కీమసీ యేలువారలకు నేయుగమందును లేకు నీఁడు శ్రీ
రామసమానుఁడౌ ననుచు రాక్షసవీరులదిక్కుఁ జూచి కెం
దామర లర్థి దేఁబనిచె దానవనాథుఁడు తత్త్విణులునన్. 71
- ఉ. ఏలినవానిపంపుకన నేపున దైత్యులు వోయి పుష్పమున్
చాలినయన్ని గోసికొని సాగర మంతయు దాటి లావునన్
వాలినయట్టిదానవులు వాసవనందనుమఁదిరంబులన్
దాలిమితోడఁ జొచ్చి నరు డక్కగ నేరి కదృశ్యుఁడై. 72
- ర. కెందామర లాయర్జును
మందీరమున నునిచి మగుడ మనుజులగు లా

చందమున లంక కరిగిరి

పొందుగ గాండీవిమహిమ పొగడుచు వేళ్ళన్.

73

ఉ. శ్రీమహానీయుఁ డబ్బునఁగు చెచ్చెగఁ దెచ్చినవానిఁ నుంఁగి కెం
దామనపుష్పరాశిఁ గని కద్దగును నచ్చెరువంబుతోడుతఁ

గామసుదాసహారం గణకంఠుని యీశ్వరనర్పం గంటి నా

నోము వలించె నం చు మది నూన్మోచువేడుక సంతసిల్లుదున్.

74

ఆ. సవ్యసాచి యపుడు జననినోమునకుఁ నై

దివిజు లభిఁపఁచింప దివికి భువికి

నంసతెరువు గట్టి యైరావతముఁ దెచ్చు

నన్నుతంబు మానమని నలంచి

75

వ. ఇట్లు వచ్చిన గాజనందనుల కెల్లఁగం భగ్మనందను డయ్యెవిధంబుల
సంభావించి తగునివాసంబుల నిడియించి వజ్రన భోజనాది కృత్యం
బులు నిండింప సర్వజనంబుల నియోగించి మాహాత్మి కానుమతంబు
న నొక్క కుభరినం బంగీకరించి పురం బలంకరింపఁ బంచిన,

సె.

కమ్మగొజ్జఁగనీటం గత్తూరి మేదించి

యలికిరి వేదికాటలముల నెల్ల

మునుమొప్పుఁ గా నా నెముత్రియంబులు గూర్చి

వెలయంగ ట్రుంగులు పెట్టి గెలవి

భానురకనకగంభాస్తంభములు పూన్చి

గమగంగ మణితోరణములు గట్టి

చిత్రసట్టాంశుకశ్రేణిఁ గల్పదములు

గట్టిరి విపణిమార్గముల నెల్ల,

3

గమలకష్టార కేళకక్రముకసాల
 శోభితంబుగఁ గరిపురి చూడ నొప్పె
 బ్రజల కెల్లను గన్నులపండు వగుచు
 చూడఁజూడంగ నురపురి జోడునగుచు.

77

వ. ఇవిధంబునఁ బురం బభినవశృంగారం బయ్యె నప్పు డప్పు
 నుండు,

క. లాలితగంధాక్షతపు
 శ్వాలంకారములవలన ననిశము విజయ
 శ్రీలకు నెల వైనధను
 స్థూలకు నేతెంచె నధిక సంరంభమునన్.

79

కా. సంతోషంబునఁ జూచురాజులకు నాశ్చర్యంబు దీసింప ని
 శ్చింతాత్మం డయి యగ్రజశ్మజననీశిష్టాగ్రజస్థాని క
 త్యంతప్రీతి నమస్కరించి మది బ్రహ్మబ్రాహ్మభూతేశులన్
 గుంతీనూనఁడు నిల్చిపుచ్చుకొనియెం గోదండముద్దండుడై.

80

వ. ఇవిధంబున.

81

మ, విలులీలంగొని యెక్కువెట్టి ఘనమార్వీరావముల్ విక్రటం
 బులు భేదింపఁగ నస్త్రసంతతి నభోభూభాగమన్యంబువన్
 లలి సూపానవిభూతి గట్టె ఘనగీలం జూచుభూపాలపం
 క్తుల కత్యంతపు టగుభతంబారవఁగా దుర్దాంతదోర్దర్బుడై.

క. మొదల లను నొక్కటి పదియై
 పది నూ అయి నూబు వేయి పదలక్షలునై

పదికోటు లర్బుదములై

తుది సగణితమై కిరీటితూపులు నిగుడెన్.

క. కరిపురిబిహిరంగణమును

సుగపురివప్రసంబుఁ దాఁక సోపానచయం

బరుదుగ నరుఁ డొనరించెం

గరశరతుశలత్వములు వొగడ్డను నెక్కన్.

గ. జనవర సవ్యసాచి శివపాయక హేతినితాంతవేగము

జనితమహాసువేగమునఁ జన్వనఁ గూలఁ గులాద్రు లబ్ధు లె

ల్లను బరిఘూర్ణమానవికలత్వము వొందెఁ బయోధమాలిక

ల్పనిసె దిశాతలంబులూడుగంబడి పాశుకలంగై లోకముల్. 85

ఆ. సురలు దెగ్గడిల్ల సురవిభుఁ డాశ్చర్య

జలధిఁ దేలి సవ్యసాచిబలము

చూచి యాశ్చ మెచ్చి సురలతో నున్నది

కౌలవరులతోడఁ బలికె నెలమి, 86

చ. మును కపిసేనతోడుగ సముద్రముఁ గొండలచేత సేతుబం,

ధన మొనరించు తెంత రఘునాథుఁడు నేఁడు కిరీటిచూసరు

ల్లనుగోనుచుండ బట్టబయలం బలుచిత్రముగాఁగ బాణబం

ధన మొనరించె మిన్నునకుఁ దాపలుగట్టి జగత్ప్రసిద్ధికిన్. 87

ఉ. కౌవునఁ బార్థవాంఛితముగ్రక్కుననిచ్చుట యుక్తమంచునై

రావతదంతి నచ్చటికిఁ లాఁబనుపం దగువారిఁ బంచె న

ద్దేవవిభుండు వారుఁ జని దివ్యశరాజు నలంకరించి నా

నావిధచిత్రవస్త్రపుచ్చునచ నాగరిమం బొనరించి రిమ్మలన్. 88

వ. మఱియు బహురత్నాదితస్సురితాభిరామంబైన హాటకపల్వ్యాణంబున గండస్థలోద్భూతదాన ధారామోదబృహత్సమస్తాకర నిలంకార ప్రవర్తమానలలిత కనక ఘంటికా సహస్రంబును శర్వజ్ఞమూత కల ధౌతచంద్ర చంద్రికాప్రకాశంబైన చమరవాలనాలంబును ననవగ తాభినవ పద్మినిశివకచాయ మానసస్తస్పద ప్రసూనదామంబును వివిధప్రకారంబుల శోభితంబు జేసి యభ్రపంతావళం బాంధలు నాస్థానమం పంబునకుం దెచ్చుటయు నతండు గన్వగొని తన నయ నాబ్జసహస్రంబు నెలమిం బొంద నమరపురవర కాంతాజనంబు లును గుంబురు నారదాదులును-

తే. కామధేనుచింతామణి కల్పకములు
గరుడగంధర్వ యక్షకిన్నరగణంబు
సిద్ధవిధ్యాపరామర క్రేణి నెల్లి
నమరకరిలోడఁ గరిపురి కమరఁ జనిచె.

ఈ పనిచిన నాక్షణంబ గురపాలకు నాజ్ఞ వహించి వేడ్క నె క్కిన శతశత్రుల డన్య గురతోటులు గొల్వంగ నభ్రపంతి య త్యనుపమతీల వచ్చె విజయాస్త్రనిబంధవిమృద్ధమార్గమం దనఘమహాద్భుతంబెనఁగ హస్తీపురంబున శక్రమంబునక.

ఈ అంత నజాతశత్రుడు నిజానుజవర్గము బంధుతోటులకొ కాంతనవాంబితేనుకలశస్త్రభవాదులు దాను నెంతయుకొ సంతస మంది ఫాలతల గంగలై జేసిరి మోడ్చునేనులం తంతలఁబ్రాదుడు సుగంధావళికిం బులకొంగురాంగుల్ల

- ఆ. అపుడు భూమియన కవతీర్ణమై పుర
బాహ్యమున నిలిచె సుపర్వసమితి
విజయఁ దరిగి యట్టి వృత్తాంత మంతయు
విన్నవింప దల్లి వెఱుగు నొంది. 93
- మ. విజయం గొగిటఁ జక్కఁజేర్చి త్రిజగద్విఖ్యాతిగా నేఁడు పాం
డుజ నాధీశ్వరభోజవంశములు రెండుకా బావనం బయ్యె నీ
భుజసత్వాతిశయంబుచే ననుచు నుబ్బుండ్రబేమయుం గుంతికా
త్మ జనింపక వ్రతమాచరించుటకు నుత్సాహంబు శోభిల్లఁగక. 97
- క. బహువిధ పుణ్యజలంబుల
విహితస్నానంబు నేసి వెలయ దుకూలో
ద్విహయగుఁచు బుణ్యకౌంతా
సహగతి గాంధారికడకుఁ జని వినయమునకా. 95
- ప. అంత కుంతి గాంధారియొద్దకుంజని యద్దేవిపాదంబులకుఁ బ్రణామంబు
నేసి కరకములంబులు మొగిడ్చి 86
- క. తెచ్చె సునంద్రునికరి వి
వృచ్ఛం దీద నేఁడు దివ్యవస్తుచయముతో
నచ్చటికి నోము నోమఁగ
విచ్చేయుం దిపుడు మీరు వేగం బనినకా. 97
- క. తొలుతఁ బిననోచునప్పడు
తలపక యున్నట్టి బేలంపినమును మదిలో

దలబోసి సుబలనందన

చెలియల నే రాను వ్రతము నేయుమునీవుకా.

98

సీ, అనిన గుంతి సుబలతనయుతో బేదల

మని తలచియ రాక యునికి దగునె

జనులు మృత్తికఁ జేసికొని నోమ నైరావ

తము దెచ్చు టది పేదతనమె యనిన

నత్రేజమునకు నీ వర్ణురాలవు గావె

నీపట్టిఁ బార్థ మన్నింపరాదె

యనిన నైనను నోమునప్పుడు ప్రియమున

నేను నిక బింకమి నింతపుట్టె

నట్లు గావున రాను బొమ్మనఁగ నపుడు

పాండుభూపాలుఁగతి యొండు పల్కులుడిగి

చనియె గంగాతనూజాతు సదనమునకు

విశయమును సంభ్రమంబును బెనగొనంగ.

99

వ. ఆ ట్లరిగి విదురసహితండై యున్న శాంతవపు పాదంబులమం

బ్రణమిల్లి తాఁ బోయి సుబలతనయుతో నాడినమాటలను దడీయ

భాషణంబులును,

100

చ. తెలియఁగ విన్నవించుటయు దేవనదీతనయందు సాధ్య నీ

పిలుచుట లెస్స యీవ్రతముప్రీతిదల్పిగఁ బేయుచుండి య

ప్పొలితియ యుండనిమ్మ మణిభూషణముల్ కనకౌడు లెల్లవి

చ్చలవిడి నీవు గైకొనుము సవృత్తిసేయుము దానధర్మముల్.

వ. అని పల్కి మందాకినీనగదనుండు పరమానందంబునం బొంది

బాహ్నిక సోమదత్త ధృతరాష్ట్ర కృపాచార్యాది మిత్ర గురువర్గం

బును యడనాథభటనికరంబులును నత్సవాలోకనోకునికలై
విదిధదేశాధీశ్వరులతో నడసఁ గనకరత్నమయాంబోలికారూఢ
యైయున్న కుంతిమహాదేవి యన్నిదుకొని భేరికాంస్యకౌహళ
వేణువీణాది మంగళవాద్యంబులు మెఱయఁ గవిగాయక వందిమాగధ
పాదకస్తోత్రంబులు సెలంగ వేత్రహస్త లెడనెడ గంపడిఁ జెలంగ
మండయానంబునం బురంబు నిర్గమించి బంధుర సుసర్వగంధ
సింధుగం బుష్పయోడకం జనుదెంచె నయ్యవసరంబున, 102

చ. లలిత సుగంధపుష్పసమలంకృతి సొప్పుచుఁ గుంకుమచ్చటా
కలితశరీరముల్ మెఱయఁగా మణిభూషణ చారువస్త్రముల్
పాలుపువహించి యచ్చటికి బుణ్యసతీనివహంబు వచ్చెనిం
పులు దళితైత్త బాల్కడలిపుత్రివిలాసపు మూర్తులోయనకొ

సీ. మదశాంబకంబులు మగమీల బెళుకులుఁ

గలిగెడు నిడువాలు గన్నఁగవయు

హిమకరబింబమ్మ హేమవర్షణములుఁ

దెగడంగఁ జాలిన నగుమొముగులు

నిండిదిరంబులు నిండ్రినీలంబులుఁ

గుఱుచ నేయఁగ నొప్పుసంతలములు

ననదు కాండీగలును నైకతంపుఁగటులు

గలిగి చూడ మనోహరాకార లగుచు

నరవిఁ బురవార కొమినీసమితి సెలఁగెఁ

దరళకలకొంచి నూపురధ్వనులు సెలఁగఁ.

నత్యంతదర్శనసుందరం బగుచు మంనయానంబునఁ బురంబుఁ
జూత్రెంచునెడ. 111

చ. పాలశాల కప్రయోజకపుఁ బుత్రులు నూన్వరు నేల చాలడే
బలవదరాతి భంజకుఁడు పార్థునిఁబోలు కుమారుఁ యొక్కరుం
డలఘుఁడు వీఁడు పుత్రుఁ డగువట్లుగ నేమితపంబుచేసెనో
యిలఁ దొలిపేనఁ గుంతి జగదేకముహూర్తమునఁ గాంచె నెంతయున్.

వ. అని కొనియాడుచు నలునానందకర్తంబుగాఁ గనంగొనుచు శంఙ్గి
రాగమఁజుంబున. 112

క. కరిపురి సురపురి తరుణులు
వరలావణ్యులు ల నొక్కవరునై యున్నన్
నరసురనికరం బెఱుకకు
సరియై భేదింప దనిమిషత్వము కళనన్.

గీ. ఇవ్విధంబునఁ బురమున కింపు మీఱ
వచ్చి నిచ్చిన తత్త్వారవరమునందు
నిలిపి యైరావతము డిగ్గి నెలఁత లెఱమిఁ
గొలువ నభ్యంతరమునకుఁ గుంతి యరిగె.

క. సకల శరపాలకౌంఠా
నికరంబుల నాఁరమున నెయ్యంబున వీ
దుకొలిపెఁ పౌరపురంధ్ర
ప్రకరంబున బోవఁ బనిచె సుముమోనమునన్

ఉ. అత్తణి సవ్యపాచి దివిజావళిఁ జూచి మదిం బ్రయంబు న
 కొత్తఁ గుంతినోము భువనోన్నతి సెందె జనండు మీరు న
 ద్వైతమనస్కులార యతివేగమునం బురుహూతుపాలిక్
 మత్తకరీంద్రుఁ డోడ్కొని క్రమంబున నమ్మలత్రోవ నిమ్మలక్.

చ. అని పలుకం బ్రహ్మజున నయ్యమరానతికిం దివోకసుల్
 నని సురనాథుఁ గాంచినఁ బ్రసన్నత సెందె నతండు నత న
 ద్జనుఁ డొగి మున్న కట్టినయిషప్రకరోన్నతమార్గమెల్లఁ దు
 త్తునియలు గాఁగ నేచ విజులు మతి భీతి పలంగి మెచ్చుఁగ.

వ. అని చెప్పిన వైశంపాయనుం డిట్టిని తలంచె.

119

2. విశ్వవిశ్వంభరాశ్వతోన్నతిజనుః
 పాలనాంచిత ధనుఃపాణిచేతఁ
 బ్రణతభూవరశిరోమణి గణవిస్ఫుర
 త్పృథులకాశ్వతపాన పీఠచేతఁ
 సురుచిర మృదువాక్య సురకౌమిమనో
 మోక్షితస్పృహణీయ మూర్తిచేతఁ
 శక్రవాళ వికాల వైలోన్నతస్థి
 కేళివిహార సత్కిర్తిచేతఁ
 గ్రీడిచేత గగనకీలిత దివ్యాస్త్ర
 విరచితాధ్వక్తిస్రజిచేత
 నిఖిలలోకములకు నేత్రసుపద్మమై
 యెంతయును జెలంగె గుంతినోము.

120

చ. నరవర యీ ప్రసంధము మనంబునఁ దత్పర్య బుద్ధిగల్గి యె
 వ్వరు పతియించిన స్వనిన వ్రాసినవారికి నీర్పితార్థముల్
 దొరకొనఁ తోడుతోడులగుదుఁప్పుతముల్ దొలఁగున్ జరాయువున్

స్థితతర వైభవోన్నతియుఁ జెందుదు రర్థ ననేక కాలముల్.

చ. కమలభవాదినిర్జరసికాయకిరీటమణిప్రభావసంగమమవిగాఢ
 ప్రేపద్మ భుజగప్రభుమండనమండితాంగదు
 ర్దమరిపుదైత్యనాయక విదారణ (కారణ) విశ్వకారణా
 శమకరుణాచిలోకన నిశాకర శేఖర పార్వతీశ్వరా.

మాలిని. అపద్మశమదాంగా హారతారామరంగా
 మునిహృదయసురంగా మూర్తిబాహుమహాంగా
 ప్రసమదశనితాంగా భక్తి నిత్యప్రసంగా
 మనకలుష విభంగా కంకణోద్భుజంగా.

గద్య. ఇది శ్రీమద్భక్తికా శైరవ ప్రసాదలబ్ధకలానిశేషభూషణ గమ
 నయ నాంగుళి ఫంటానిధాన ప్రవీణ సమస్త విట
 నేషభామనిర్మాణ కలియగ యాగంధరా య
 జాభిధాన బిరుద సుకనిజన స్తోత్రపాత్ర
 అమృత నాథపుత్ర అమృతకవి త్రిపు
 పురాంతక ప్రణీతంబైన యైరావత
 చరిత్రంబునందు సర్వంబు
 నేకశ్వాసము,
 విరావతచరిత్రము సమాప్తము.

ల ఘటక

1. పాలుపుగ = అంబుముగ, ఎక్కగ, భావము = మనస్సు, ఆలరగ = అంతోపించగా.

2. వివయ సంభృతమానసుడై = ఆడకువను భరించిన మనస్సు గలవాడై.

3. ప్రకటితంబుగ = విశవముగ, సుగవుంగవు = దేవతలలో శ్రేష్ఠుడైవాని (ఇంద్రుని) పంత్రి = వీరుగు, (విరావతము) చలంబు = పట్టుచు.

4. గురి కరి = విరావతము.

5. చుహార్థవ = సముద్రములచే, ఆవృత = చుట్టబడిన, ధరిత్రీ చుండలము = భూవలయము. అనగా భూలోకమంతయు, ఉద్ధతమానితండు = గర్వము (అగువీరు)లచే గౌరవింపబడినవాడు.

6. సున్నిధి = మిక్కిలి ననుపైన, ప్రభా = కాంతి. ప్రతిమాన = సమానమును, పింగళ = ఎఱ్ఱని, జటా = జడలయొక్క, వృగాజినము = జింక తోలు. కాశూహల = వేడుకయొక్క.

7, మళలము = తేమము, పునః... ఆభివంధనము = మరల నమస్కారము కలుగిచ్చి... ముకుళింపజేసి.

8. భావ = స్త్రీ, కామితవస్తుప్రదము = కోరిన వస్తువు లిచ్చునది. ముసిత = గొప్పతన.

11. కులపవిత్రం=నంశమును బావనముచేయుదానా, ఆధి, సంతా
వశము= విరావతము.

13. ఆమరకరి=దేవతలయేనుఁగు, — విరావతము, కలధౌలము=పెండి

14. నివిజకరి=దేవతలయేనుఁగు. భూనివిజలు=భూమికి దేవతలు—
బ్రాహ్మణులు.

16. మృత్రిక=మన్ను.

17. పృష్ఠ=గర్వించిన, జృంభమాణులై=లేగుచున్నవారై, అశింధల
పంతి=ఇంద్రుని యేనుఁగు.

18. కళా, కుశలత్వము=విద్యలలా. నేర్పు, రాకా, సుధాకర=
పున్నమచంద్రుని. ప్రభావతము=కొంతిగలది, అవలంబులు=కుచ్చులు
(వేలాడునవి), రజతాచలంబు = పెండికొండ, అనుకరించుచు=
పోలుచు,

19. స్నాతయై=స్నానముచేసినదై, మేలి=శ్రేష్ఠులగు, మృగముప
ఘనసార, మిళితమా=కక్షారిలోడను, బచ్చకర్పూరముతోన, గలసినదై.
విలేపనములు=పూతలు, దామకములు=హారములు. మాత్రికచ్ఛత్ర=మంత్రాల
గొడుగులు, వేద్రహస్తులు=బెత్తములు హస్తమునఁ గలవారు (చోపు
దారులు)

20. అంశము=సప్తకీ, నుబలనగున=గారభారి.

22. విచ్చటాకులు = తాటియాకు చుట్టలు, పోగునాళ్లు=చుట్టవ
తులను దారములు.

విగావతఃసరిత్రము

2. కల్పభూజము=కల్పవృక్షము

26. చిద్మడిపాటు=వ్యసనము. నిరంతర=ఎడతెగని.

28. శరసంవోహము=బాణసమూహము. ఆశీః = తక్కువకొని
గీర్వాణాధీశ, సుతుండు=ఇంద్రుని, పిడుగు=అర్జునుడు.

29. వివ్వచ్చుడు=అర్జునుడు (దీనితనశబ్దశబ్దము).

30. చిడుముడి=వ్యసనము.

31. అనిమిష=జేపల. నింజి=ఏనుగు.

32. బహగుతనము=దారిద్ర్యము.

33. రాష్ట్ర పుగ నకున=కన్నీళ్ళతో నిండిన కన్నలుగలది.
ప్రవిజ్రంభమాణ, మాన, చిత్తమాన్యఃకు=రేగుచున్న కోపముతో గూడిన
మనసుచే గౌరవింపఁబడినవాడు.

37. ఆంభోజ ప్రభవామృతేకులు = (తామరలోఁ బుట్టినవాఁడు)
బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు. మదీయ=నాయొక్క, స్ఫిర=అతిశయము
గల, దోర్లర్వ=భుజగర్వముయొక్క, సంరంభము=రేగుటయొక్క, స్రక్రియ=
రితి, త్రిదశాంగనా=జేపతాస్త్రీలు, సురభి=కొమఁదేనువు, జాతంబు=గుంపు,
అంభారాతి=ఇంద్రునియొక్క.

38. అవలీల=చులకగా, శస్త్రసన్యాసము=ఆయుధములను వదిలి
పెట్టుట.

39. జ్యోనాదము=అల్లెత్రాటికబ్బము.

(తదర్థానుసారములు=మలపర్వతములు, మర శత్రువుడు=బ్రహ్మ, వేవతలము=బెడ్డు).

42. శత్రువులు=ఇంద్రుని, నిర్హితపాతంబు=శిడుగునూట, ఉమ్మ-
పరాక్రమము, లగ్నంబు=అంటుకొన్నది. డింసుపడం=దీనము కాగా.

43. ధ్వస్తారిప్రకరుండు=వశింపజేయబడిన శత్రువుల సమూహము
గలవాడు. పుత్రైరంగా=పంపంగా, హస్త=ఏనుగు.

44. క్రోధకంపిత=కోపంబుచే వడకిన.

45. ఎత్తుగానియె=ప్రయత్నించె,

46. అగడీడు=దుర్మార్గుడు.

47. జగద్విపరీతము=లోక స్వభావమునకు విరుద్ధమైనదిగా

47. వేళయ్యె=వేళయ్యె (సంభయగుట కోషము)

48. గర్వాంధస్వాతుండు = గర్వముచే గ్రుడ్డియగు మనము కల
వాడు, వప్ర=ప్రాకారములు, అట్టాలక=మేడలు. హస్త్య = మేడల
యిండ్లు, గాలించి=నీటిలో ముంచి.

52. ప్రాముఖ్య=సమూహము, అహంకృత=గర్వించిన, వైరిసుఖి
కుండు=శత్రువులను, చక్కంగా శిక్షించువాడు.

54. పరిహర్షంబుగలంతయు=పరిహర్షముగలంతయు, సంగమరంగంబు=యుద్ధ
భూమి, ప్రత్యర్థి, పుట్టివులక=శత్రువులగు శత్రువులయొ

57. అగ్రజ=అన్నలు, అనుజ=తమ్ములు, యిది

